

African Jubilee Star

Feedbacker du?

Har du givet din redaktør feedback i dag? Feedback er moderne. Man skal både kunne modtage og give feedback. Feedback er det nye modeord her på lejren. Det er engelsk og betyder 'fodryg'. Her i Danmark giver vi et klap på skulderen, men i England sætter de i en fod i ryggen på folk som har gjort det godt. For feedback taler til vores følelser, og får os til at gøre os ekstra umage.

Sidste år var redaktøren solo sild på avisen, efterladt ene og alene tilbage af både det redaktionære kæledyr Jeff, og gonzojournalisten Oliver. I lejrens syv dage gik redaktøren alene omkring i rastløs søgen efter lejrrånden, mens lejrens deltagere hemmeligholdt at ånden var i alle lejrens fire elementer; ilden i bageriet, luften og duften omkring os, vandet i søen og jorden under lejren. Derfor bad redaktøren i vinters om feedback på avisen og især på om den skulle fortsætte i år – på lejrens elektroniske chatforum Mazungumzu.

Og sikke en feedback avisen fik: På Mazungumzu har man

Lejrens elektroniske chatforum, som redaktøren fik feedback på: www.utamaduni.dk/

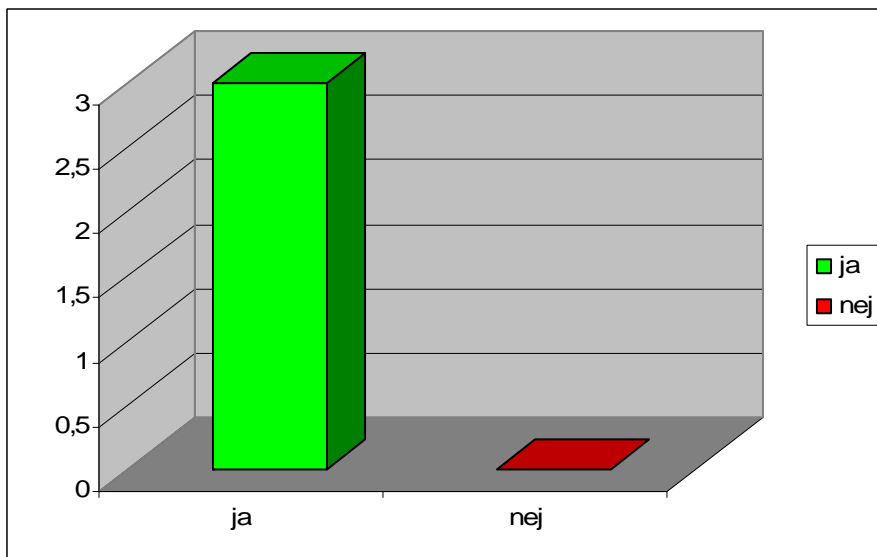
kunnet stemme JA eller NEJ til at avisen skulle fortsætte i år.

Ud af de tre der har stemt, har alle tre stemt JA. Ingen har stemt NEJ. En overvældende succes.

NB:

Bemærk at rød står for NEJ, og grøn for JA.

For overskuelighedens skyld vises her de tre af ud tre JA'er i et 3D-søjlediagram:

3D-søjlediagram, som viser at ingen har stemt NEJ.

Årgang 25, nr. 3

mandag den 23/7 2007

Søjlediagrammer kan være svære at aflæse for uindviede i matematikkens forunderlige og fascinerende verden, så derfor vises samme talgraf i et såkaldt lagkagediagram.

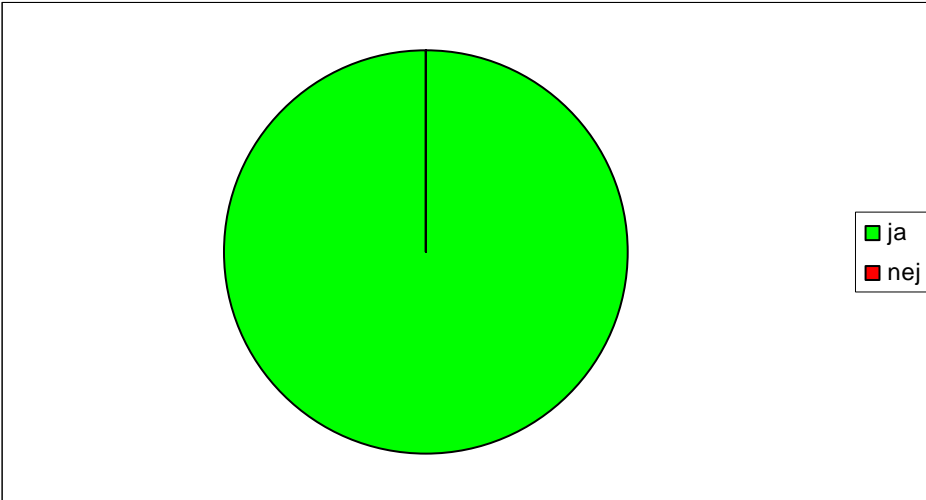
”Ja”, siger Christoph. Han uddyber: ”Den slags statistik er direkte additiv. Men selvom sandsynligheden sandsynligvis stiger med mange procent,

Christoph regner tit med procenter og kvanter.

Her mener redaktøren dog at det er sandsynligt at tre ud af de seks der stemmer i mellemtiden er blevet gravide og dermed stemmer for to. Christoph er enig: ”Ligesom at man skal spise for to når man er gravid”, siger han. ”Dermed er vi oppe på de 400%”, medgiver han.

Skulle Christoph vælge, vil lehan dog hellere se kvantemekanisk på det, ”det giver et klarere billede”, siger han.

Lagkagediagram som viser at alle har stemt JA.

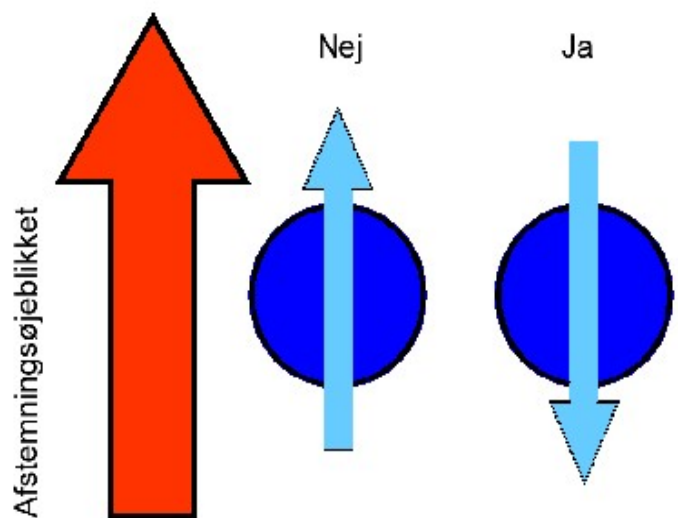
Som lagkagediagrammet viser, har ingen stemt NEJ til at avisen skal fortsætte. Det fremgår endnu tydeligere end i søjlediagrammet, fordi der slet ikke er noget rødt i selve lagkagediagrammet.

Tre ud af tre har stemt JA til at avisen skal fortsætte. Det svarer til 100% succes.

Redaktøren har regnet lidt på tallene og adspurgte en fagmand indenfor sandsynlighedsregning, fysikeren Christoph, om at hvis succesen fortsætter, så der f.eks. er seks personer der stemmer næste år, altså hundrede procent mere, så der er 100% mere succes, bliver succesen så til 200%? Og hvis alle seks stemmer JA, er succesen så dobbelt, altså 400% for avisen?

er der dog kun tale om 300% og ikke de 400% som redaktøren har regnet sig frem til: Dels er der de 100% fra sidste år og desuden 200% som sandsynligvis vil stemme næste år – og det giver 300%”.

Ifølge redaktørens korrekte udregning er der dog stadig tale om 400% succes for avisen. Til det bemærker Christoph: ”For at komme op på de 400% skal ni personer stemme”.

Modellen viser hvordan de øjeblikkelige følelser for redaktøren afgør om man stemmer JA eller NEJ til avisen.

"Selvom der er hele 400% der har stemt JÅ til at avisen skulle fortsætte er det jo kun den rene måling, dvs. selve afstemningen som afgør det resultat. For det er først i selve afstemningsøjeblikket at man faktisk stemmer", forklarer Christoph og fortsætter: "Der er andre faktorer som spiller ind på afstemningens udfald, f.eks. at personen, der stemmer kan være forudindtaget over for redaktøren og synes

hendes næse er for rød, eller over for hele lejren", mener Christoph. Man kan altså vise følelser mens man stemmer, "og følelser er det værste man kan blande ind i kvantemekanik", forklarer han.

Feedback dig glad

Redaktøren og læserne har nu både fået et kursus i procentregning - som også kan downloades fra lejrens hjemmeside efter endt lejr og gemmes til en dag man skal til eksamen og en opfordring til hvordan man ikke skal lave kvantefysik. Vigtigst af alt er sandsynligheden for at avisens succes stiger påvist. Christoph har udregnet hvordan der vil blive ved med at komme positiv feedback på avisen på lejrens chatforum Mazungumzu. God feedback er guld værd.

Lotte tænker altid efter inden hun giver feedback.

Lotte er psykolog og rigtig god til at give feedback. Hendes forklaring på redaktørens store succes er at alle gerne vil have en lejravis, "de kan jo bare lade være med at læse den", siger Lotte. Hendes forklaring på at f.eks. ikke seks mennesker har stemt, er at de ikke vidste de kunne stemme, "det skyldes simpelthen uvidenhed", vurderer Lotte.

Ifølge Lotte ligger det ikke altid lige for at give god feedback, "det er lettere at lægge mærke til hvad folk gør dårligt end hvad de gør godt", siger hun, "så man skal huske at give god feedback, især når det drejer sig om indlæring, f.eks. når vi lærer at danse".

Lotte synes ikke, som Christoph, at følelser er det

værste man kan bruge, "god feedback taler til følelserne", påpeger hun.

Hvis redaktøren skulle give et bud på hvad god feedback også kunne være, er en gin & tonic i baren et godt bud blandt mange.

Det væsentlige:

En ildsjæl fra Sukumaland

Redaktionens freelance reporter, månemanden Benny, har i dag stukket næsen i ilden i smedjen og fundet frem til en 600 år gammel historie om opstemthed og kød.

Nede ved smedehytten arbejder tusindkunstneren Ngingwandege med at hugge stole ud af træstammer sammen med sine elever. Han bor to steder, fortæller han, sammen med sin kone, som er udøvende medicinkvinde: "så vi flytter fra sted til sted og hjælper folk. Og så bor jeg hos Mungu Wa Pili" (Den Anden Gud, som forlod os for nogle år siden for at slutte sig til sine forfædre på bunden af Viktoria-søen, red).

Deres undrende udsendte har igen mødt et menneske, som gemmer sit indre jeg bag et modsigende ydre. Den, på overfladen, pæne, venlige og høflige herre, som jeg er draget i felten for at interviewe, er indvendig fuldstændig optaget af ild. Jeg finder ham naturligvis i smedjen ved lejrens eneste levende ild, og da jeg

spørger ham om hvor og hvad han kommer fra, fortæller han om ild: "En gang sad jeg ved bålet sammen med min bedstefar, og han fortalte mig at vi Bagunda, elefantjægerne, var de første til at danse trommedans i Sukumaland. Når folk kom hjem fra jagt i meget gamle dage, for 600 år siden, spiste de masser af kød og blev vildt opstemte. De måtte

danse, og så fandt de på at lave trommer af træstammer med skind på den ene side. Det er den slags dans, jeg er lærer i, Bugunda. Både der-

hjemme hos Mungu Wa Pili, men også her skal jeg vise jer nogle nye Bugundadanse. Senere fandt de ud af at lave ild", fortæller han med strålende øjne. "De så, at ilden lignede solen". Musklerne i hans aldrende arme spændes, da han strækker hænderne skiftevis ned

mod ilden og op mod solen. "Så de kaldte ilden for sol. Solens navn blev ildens navn."

Pludselig slikker flammerne op ad hans underarme og den svedne lugt af brændt hår fylder smedjen. Som for at skjule den rødglødende pande, kaster han nakken tilbage, og nu står ilden ud af hans åbne mund.

"Senere kom der slangedansere og hulepindsvinedansere", hans berettende tone river mig ud af dagdrømmeriet, og foran mig ser jeg atter den helt 'almindelige' mand. Måske er vi alle flere personer?

Gå ikke glip af African Jubilee Star i morgen, hvor redaktionens to ungdomssløvede pin up'er vil fortælle om deres sommerferie, mens redaktøren regner videre med brøker.